

lovsmaessigt krav om en folkeafstemning. Den politiske vurdering handler da bl.a. om, hvor meget den nye traktat er forskellig fra det samarbejde, vi har i dag, altså om der er tilstrækkelig mange ændringer til, at vi så opfatter, at det er nødvendigt at gå ud og spørge befolkningen. Så det er sådan en rummelig politisk afvejning, vi skal foretage, først når vi ser, om traktaten overhovedet kommer i hus, og dernæst når vi får en detaljeret juridisk gennemgang.

Kl. 11:13

Formanden:

Så er det fru Anne Grete Holmsgaard for endnu en kort bemærkning.

Kl. 11:13

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Nu synes jeg faktisk, at det er interessant at få at vide, hvad det er for nogle politiske ændringer, og hvor væsentlige de skal være. Vi ved jo i al væsentlighed, hvad der kommer til at stå i det dokument, der bliver forelagt både her i næste uge og i december. Der er selvfølgelig nogen, der kan sætte lus i skindpelsen, men i al væsentlighed ved vi, hvad der kommer til at stå.

Hvis vi nu laver det lille tankeeksperiment, at der kommer til at stå det, der står i det udkast, vi har nu, er det så så væsentlige ændringer, at fru Antonsen og Venstre vil anbefale en folkeafstemning, eller er det ikke så væsentlige ændringer, at man vil gøre det?

Kl. 11:14

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:14

Charlotte Antonsen (V):

Uanset hvor meget fru Anne Grete Holmsgaard forsøger, får fru Anne Grete Holmsgaard ikke i dag et svar fra Venstre på, om vi mener, at dette traktatudkast skal til folkeafstemning.

Men jeg vil godt sige – og det har jeg allerede i mit ordførerindlæg og efterfølgende i flere svar sagt meget klart – at med den traktat, vi skulle have stemt om, nemlig forfatningstraktaten, var der lagt op til en helt ny og anderledes konstruktion af EU-samarbejdet med en egentlig strømlinet enhedstraktat og nogle symboler, som i hvert fald var forfatningslignende, og derfor er reformtraktaten mindre end den forfatningstraktat, der var lagt op til. Men vi er nødt til at kende traktatens præcise indhold, før vi kan sige, om Venstre vil anbefale, at vi af politiske grunde skulle afholde en folkeafstemning.

Kl. 11:15

Formanden:

Tak til fru Charlotte Antonsen. Så er det hr. Svend Auken som ordfører.

Kl. 11:15

(Ordfører)**Svend Auken (S):**

Lad mig sige, at jeg synes, det er en glædens dag i dag. Vi diskuterer et godt udfald på en krise, der meget vel kunne være endt negativt. Hvis vi går 2 år tilbage, var situationen et europæisk samarbejde, som var blevet udvidet med mange nye medlemsstater i det tidligere Central- og Østeuropa, men som ikke havde tilpasset sine vedtægter til den nye situation, at man ikke længere var 15, men 25 og nu altså 27 lande.

Det resultat, vi her står med i dag efter den usikkerhed, der var for 2 år siden, er faktisk et fornemt udfald af krisen. Det synes jeg man skylder at kvittere for ved denne lejlighed. I en ekstremt vanskelig situation har man opnået et meget fornemt resultat. Det er klart, at det tyske formandskab har gjort noget, som ingen troede var muligt. Mange landes diplomater, også de danske, har bidraget fornuftigt til processen. Det resultat, man nåede frem til i sommer med mandatet til regeringskonferencen, var, set ud fra europæernes synsvinkel, men også set ud fra et dansk synspunkt, et overbevisende positivt resultat.

Statsministeren, som jeg siger tak for besvarelsen af forespørgslen til, var inde på, at det måske endda var et bedre resultat end forfatningstraktaten. Det er jo ikke en statsminister, der er vant til at indrømme, at noget er blevet bedre end det, han oprindeligt havde foreslået. Jeg erindrer ikke fortilfælde.

Det er jo i sig selv en stærk tilkendegivelse. Men jeg er faktisk enig med ham. Det er jeg så meget mere, som at jeg i den tidligere regering havde et medansvar for, at man overhovedet satte en proces i gang, der førte frem til et forsøg på at skrive en egentlig grundlov eller en forfatning for Europa, altså det såkaldte konvent, der senere førte til traktaten om en forfatning for Europa.

Der var med nogen tøven, at vi gik ind i det projekt. Vi kunne se, at der skulle vedtægtsændringer til, men skulle det være en egentlig forfatning? Man endte med et efter min og andres opfattelse acceptabelt resultat. Vi havde klart støttet det og ville støtte det under en folkeafstemning, men vi må indrømme, at efter at vi så har været igennem krisen, er det resultat, der nu